

Вторият екземпляр отъ сглобената история ний взехми съ себе си когато въ дълбока есенъ сащата година (1842) съ Драгапова ся опажихми пъшкомъ за Свищовъ, гдѣто отидохми да продължимъ учението си въ тамошнитѣ тогава училища. Тоя вторъ екземпляръ ний го дадохми на Даскалъ Христанъ, вато го помолихми да го прѣгледа и печата, и отъ тая наша сглобена история е събратенъ печатании отъ него Царственникъ. . . .

Като четете човѣкъ горнитѣ редове, писани не за тоя случай и прѣди даже да е ставало дума за отпразднуванието на памяत्या на Самоковскій патриотъ, неможе да не остане троинътъ отъ онаи картина, която тѣ ни прѣдставляватъ за благороднитѣ и чисти отъ всѣѣа користь и всѣко самолюбие чувства които сж подбуждавали и въодушевлявали въобще първитѣ дѣйци на близкото наше минъло, възкресителитѣ на нашии народъ, създателитѣ на нашата народность. Дано тѣхвата самоотвърженность да послужи за примѣръ на настоящето и бѣдъщи поколения, а тѣхний духъ, тѣхний чистъ патриотизъмъ, да въодушевава сегашнитѣ и идущи народни дѣйци и да ги направлява къмъ пътьтъ на истинската свобода — единичката гаранция за щастливата сѣдба и трайното благосъстояние на народитѣ.

Иванъ П. Славейковъ.